

ABSTRAKT

Tato bakalářská práce se zabývá analýzou a porovnáním románů *Evelína* (1778), *Cecilie* (1782) a *Kamila* (1796) napsané Fanny Burneyovou, která byla vlivnou autorkou ženské literatury na konci 18. století. Její romány jsou součástí didaktické tradice reformovaných hrdinek, která vznikla v této době. Její hlavní postavy jsou vytvořeny převážně podle stejného vzoru jejich původu, finanční situace a morální ctnosti. Co se ale mění je satirická kvalita jejích lekcí, jež reflektuje společnost té doby a nabývá narůstající intenzity a morálního povědomí.

Hlavní částí této práce je analýza Evelíny. Tato sekce obsahuje diskuzi způsobu vyprávění tohoto románu a společenského vývoje, rodinné podmínky, mentorující postavy a finanční situaci hrdinky společně s jejím přístupem; s důrazem na satirický účel. V první kapitole, se soustředíme na různé nedorozumnění a trapné situace sloužící jako testy, které jsou nezbytné pro hrdinčin vývoj. Dále je komentována společenská kritika, která se projevuje na postavách, které obklopují Evelínu a pak je propojena s fílozofií 18. století vycházející z myšlení Jean-Jacques Rousseaua a Mary Wollstonecraftové, dvou významných osobností této doby.

Druhá kapitola je věnována Burneyové dalšího románu, *Cecilia*. Kapitola dodržuje analogickou strukturu té předchozí a zabývá se problematikou relevantní k obsahu tohoto románu, protože tentokrát se autorka zabývá komercializací spíše než správnými pravidly chování ve výhradně společenské oblasti. Tato satira zahrnuje více, neboť témata se změnila ve vážnější. Nicméně paralely mezi podmínkami hrdinek jsou jasné.

Dále se bude pokračovat v porovnání s Kamilou, kde jsou podobnosti a rozdíly zjevnější, protože je možné si všimnout dalšího posunu v didaktické ambici tohoto románu. Lekce se stávají výraznějšími a reforma zahrnuje více postav, celkově vytvářejíc propracovanější narraci, přesto podobnost témat zůstává zřetelná.

Poslední část shrnuje vývoj stylu psaní Burneyové. Ten zahrnuje kritické přijetí románů v době jejich vydání a okrajově se zmiňuje satirická hodnota jejích lekcí a didaktický význam těchto „průvodců,“ které byly považovány za vhodné instrukce pro mladé ženy ve společnosti, a jedna z jejích románů byla dokonce scgválena jako studie pro mladé.